

Oikeustapauskokoelma

Asia C-591/13

**Euroopan komissio
vastaan
Saksan liittotasavalta**

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Verolainsäädäntö —
Tiettyjen investointihyödykkeiden vastikkeellisesta luovutuksesta saatujen voittojen verotuksen
lykkääminen — Veron kantaminen — Sijoittautumisvapaus — SEUT 49 artikla — ETA-sopimuksen
31 artikla — Jäsenvaltion alueella sijaitsevien kiinteiden toimipaikkojen ja toisen Euroopan unionin
jäsenvaltion tai Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion alueella sijaitsevien kiinteiden
toimipaikkojen erilainen kohtelu — Oikeasuhteisuus

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.4.2015

- Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne — Komission kanneoikeus — Käyttämislle ei ole määräaika — Mahdollisuus valita kanteen nostamisen ajankohta — Poikkeus — Oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn liian pitkä kesto, joka loukkaa puolustautumisoikeuksia — Todistustaakka*
(SEUT 258 artikla)
- Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva kanne — Oikeusriidan kohde — Määrittäminen oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä — Alkuperäisten väitteiden täsmentäminen kannekirjelmässä — Hyväksyttävyyys*
(SEUT 258 artikla)
- Sijoittautumisvapaus — EUT-sopimuksen määräykset — Soveltamisala*
(SEUT 49 artikla)
- Sijoittautumisvapaus — Rajoitukset — Verolainsäädäntö — Tiettyjen investointihyödykkeiden vastikkeellisesta luovutuksesta saatujen voittojen verotuksen lykkääminen siirtämällä nämä luovutusvoitot korvaaviin hyödykkeisiin — Lykkääminen, jonka edellytyksenä on kyseisten korvaavien hyödykkeiden kuuluminen kansallisella alueella sijaitsevan kiinteän toimipaikan käyttöomaisuuteen — Sijoittautumisvapauden rajoitus — Oikeuttaminen — Sijoittautumisvapauden rajoitusta ei voida oikeuttaa tarpeella taata verojärjestelmän johdonmukaisuus — Jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttäminen — Oikeasuhteisuuden puuttuminen*
(SEUT 49 artikla; ETA-sopimuksen 31 artikla)
- Kansainväliset sopimukset — Euroopan talousalueesta tehty sopimus — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Sijoittautumisvapaus — Verolainsäädäntö — Tiettyjen investointihyödykkeiden vastikkeellisesta luovutuksesta saatujen voittojen verotuksen lykkääminen siirtämällä nämä*

luovutusvoitot korvaaviin hyödykkeisiin — Lykkääminen, jonka edellytyksenä on kyseisten korvaavien hyödykkeiden kuuluminen kansallisella alueella sijaitsevan kiinteän toimipaikan käyttöomaisuuteen — Sijoittautumisvapauden rajoitus — Oikeuttaminen — Sijoittautumisvapauden rajoitusta ei voida oikeuttaa tarpeella taata verojärjestelmän johdonmukaisuus — Jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttäminen — Oikeasuhteisuuden puuttuminen

(SEUT 49 artikla; ETA-sopimuksen 31 artikla)

1. Ks. tuomion teksti.

(ks. 14 ja 15 kohta)

2. Ks. tuomion teksti.

(ks. 19–25 kohta)

3. Ks. tuomion teksti.

(ks. 54–56 kohta)

4. Jäsenvaltio ei ole noudattanut SEUT 49 artiklan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 31 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa verojärjestelmän, jonka mukaan investointihyödykkeen, joka kuuluu verovelvollisen kansallisella alueella sijaitsevan kiinteän toimipaikan käyttöomaisuuteen, vastikkeellisesta luovutuksesta saatujen voittojen verotuksen lykkäämisen ehtona on se, että nämä luovutusvoitot investoidaan uudelleen sellaisten korvaavien hyödykkeiden hankintaan, jotka kuuluvat verovelvollisen kyseisellä alueella sijaitsevan kiinteän toimipaikan käyttöomaisuuteen.

Tällaisesta erilaisesta kohtelusta, joka koskee luovutusvoittojen verotuksen lykkäämistä, voi nimittäin aiheutua kassatilanteeseen vaikuttava haitta verovelvolliselle, joka haluaa investoida nämä luovutusvoitot uudelleen sellaisten korvaavien hyödykkeiden hankintaan, jotka on tarkoitettu toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan kiinteään toimipaikkaan. Tämä erilainen kohtelu on ainakin omiaan tekemään kansallisen alueen ulkopuolella toteutettavan uudelleeninvestoinnin vähemmän houkuttelevaksi tällä alueella toteutettavaan uudelleeninvestointiin nähden, ja tätä erilaista kohtelua ei voida selittää sillä, että tilanteet ovat objektiivisesti erilaisia.

Vaikka luovutusvoittojen verotus silloin, kun ne investoidaan uudelleen korvaavien hyödykkeiden hankintaan kansallisen alueen ulkopuolella, voidaan oikeuttaa jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttämisen tarpeeseen liittyvillä syillä, tällaisella kansallisella lainsäädännöllä, jossa säädetään, että näistä luovutusvoitoista kannetaan kaikissa tapauksissa välittömästi vero silloin, kun ne investoidaan uudelleen kansallisen alueen ulkopuolelle, ylitetään se, mikä on tarpeen sen tavoitteen saavuttamiseksi, joka liittyy jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jaon säilyttämisen tarpeeseen, sen takia, että on olemassa toimenpiteitä, jotka rajoittavat sijoittautumisvapautta vähemmän kuin välittömästi toteutettava verotus.

Verovelvolliselle on jätettävä mahdollisuus valita, maksaako se kyseisen veron välittömästi vai maksaako se mainitun veron määrän ja sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan mahdollisesti kertyvät korot myöhempanä ajankohtana.

Koska sitä, että kyseinen verotuksellinen etu on suorassa yhteydessä siihen, että tämä etu kompensoidaan kantamalla tietty vero, ei ole osoitettu, tällaista rajoitusta ei voida oikeuttaa tarpeella taata kansallisen verojärjestelmän johdonmukaisuus.

(ks. 58-60, 67, 72, 74 ja 83 kohta sekä tuomiolauselma)

5. Ks. tuomion teksti.

(ks. 79–82 kohta ja tuomiolauselma)